aksak kurbağa

uykusuz dergi

AHLAKA DAIR NE BILIYORSAM, BUNU FUTBOLA BORÇLUYUM

ALBERT CAMUS

YAZILARIYLA:
altay MARTI
bülent AKYÜREK
hakan DİLEK
APTÜLİKA
mesut KARA
m. şeref ÖZSOY
zafer ŞENER

DOĞA KAYGISIZ

ŞEREF EROL

Onun çevresinde dolandı... Bacaklarının arasından geçti olanca soğukluğuyla... Hiç etkilenmedi Apti... Tam ensesinin Apti'nin...

DERYA SAYIN

ÖMÜRDEN BAKAÇHAN

ERKAN ERTÜRK

DOĞAN GÜNEŞ

NE OLDU? ŞAŞKINA DÖNMÜŞSÜN...

T. YÜKSEL

CEM ŞEKER

erdal BELENLİOĞLU
ahmet KESKİN
gül PAMUK

20 kasım 1998 // haftada bir cuma günleri çıkar // fiyatı : 175.000 TL. (kdv dahil)
istanbul ve marmara bölgesinde cuma günleri, diğer yerlerde cumartesi günleri çıkar

SOKAK HAYALLERİ

CEM

yazar tüyap'taki imza günü için istanbul'a doğr u geliyordu. gecenin bir vakti ankaradan binmişti bu otobüse.

sabaha karşı taksimde indi. bir süre ne yapacağını düşünerek durdu.

sonra yürümeye başladı taksim boştu. ortada kimse gözükmüyordu.

aklına kendisi gibi yazar olan bir arkadaşını aramak geldi.

hoops.! şimdi kapa telefonu ve paralarını ver şu güzel abine..

alo!

?

yazar şaşırmıştı.telefonu kapadı. paraları yeni sahipleri olan hırsız beye teslim etti.

hırsızın kaçarken çıkardığı sesleri duyuyordu.

bu koca kentin ıssızlığını hissediyordu.

bu arada istanbulun başka bir semtinde uykularının en tatlı yerinde bulunan insanlar vardı. güzel düşler görmekteydiler.

HAYATIM UYAN ARTIK.

sabah kalkıp kahvaltı ettiler bi güzel. keyifli bir güne başlamanın sevinci vardı yüzlerinde.

kahvaltıdan sonra tüyap'a gittiler ailecek. tüyap kalabalıktı. hemde çok kalabalık.

birkaç stand baktıktan sonra gidip bizim yazarın kitaplarını aldılar. sonra imzalattılar ona.

dışarı çıktılar ilk önce birşeylere atıştırmaya zaman kalırsa sinemaya gideceklerdi.

yazarımız çıktığındaysa şehrin sokaklarında efkarlı bir yürüyüşe başladı.

nerede kalıcam,nasıl dönücem eve.nasıl...nasıl...

02

aparatif kapaklar

normal şartlar altında, normal bir ülkeyi iki yıl sallayacak olan gündem konuları burada o kadar üst üste geliyor ki ne olup bittiği anlaşılamıyor bile. ortaya düşen bir taş temiz lenmeden onun üstüne başka bir taş, üstüne de bir diğeri düşerek tuhaf bir yapı oluşturuyor temiz olması gereken meydanda.. bakalım alttaki taşlar çürüyünce bu tuhaf yapının çökmesi nasıl bir gürültüyle olacak.

şimdilik "ayaktayız ve başımız dimdik yürüyoruz. çünkü

HEPİNİZE SEVGİLERİMLE

APTÜLİKA

KOKMUŞ AYAKÜSTÜ ART

Yanan Galata Köprüsü ya da sosyal literatürdeki adıyla Köprüaltı günlerini şöyle bir hatırlıyalım. Yani tarihlerin on küsür yıl evvelkini gösterdiği sallantılıyı, balık ve alkol kokulu;Köprüaltı.. Bu sözcüğün ağızdan çıkıştaki tınısı bile tüylerin ürpermesine yetiyor. Aslında başka bir yazının konusu olabilecek bir açılımı dipnot olarak vereyim. Batıdan gelerek entellektüel jargonumuza yerleşen 'undergraund'(yeraltı) sözcüğünden daha yerine oturmuş bir altkültürümüzdü; Köprüaltı... Neyse, bunun başka bir yazının konusu olduğunu belirtmiştim.

Bundan on yıl öncesi deyince aklınıza "Kemancı" dönemi gelmesin, benim anlatacağım daha önceki mekanlar... Yani sert rocken yaşam biçimimizin varoluşunda önyargılı bakışların tedirginliği arasında Köprüaltı'nın bir yakasından öbür yakabsına göç etmeden önceki yıllar. Yahu konu, yanan Köprüaltı olunca hatıralardan bedeli ödenmiş özgürlük savaşlarından ve daha nice coşku yüklü anılardan sıyrılıp sadede gelemiyoruz...

Üçüncü bir paragraf daha açıp artık şu girişi yapayım; Bundan on yıl evvelsi Köprüaltı'nın Boğaz'a bakan tarafında sol ağırlıklı insanların ikamet ettiği meyhanelerdeyiz. (Oh be! nihayet sahneyi çizdim.) Diyelim bir masada oturmuş laflıyorsunuz... Laflamak tabaktaki kayıtılara(kayıtı, paralıysan balıklara kadar varır, o gün zilğürtsen çerezciden aldığın çerezle ya da müteveazi bir patates kızartmasıyla) muhabbeti koyulaştırmışsın... Eh artık ya sabah okuduğun bir yazı veya güncel bir konu hatta tartışılmaya başlanır... Vakit geçtikçe iş büyür ciddi anlamda fikirler üretilirdi. Tabii başladığınız bu muhabbet anında merhaba demek için yanınıza gelen bir arkadaşınız da;

- Vay naber yahu gene memleketi kurtarmaya başlamışsınız...der... ya size katılır ya da 'afiyet olsun' der, giderdi.

Hafif esprili bu sözcüğün altında eski kuşakların kanıtları da vardır. 40 kuşağının üzerine yazılan anıları okuduğunuzda; iki edebiyatçı karşılaşıp bir kahve içmek için bir masaya otursa ertesi gün yeni bir dergi çıkartılmasıyla sonuçlanan sohbet örnekleriyle dolu olduğunu görebilirsiniz. 40 kuşağının içinde 68'ler ve derken 78 kuşağının kayıplığı da; salantılı, balık kokulu Köprüaltı'nda yaptığınız 'içki muhabbeti'dışarıdan "vatan kurtarıyorlar" diye bıyık altından tebessüme haiz alaylarla karşılanacaktı.

Tabi sonra o kuşak Ortaköy Entel Pazarı diye anılan meydana göç ederken, bir yandan da muhabbetler tek gitarlı, mum ışığındaki masalarıyla barlara kayacaktı. "Vatan kurtarma" lafı evrimleşip "Entel muhabbeti" oluverecekti.

İşte bu yolculuk bugünlere gelip 'geyik' olduğunda ise Köprüaltı sallantısının yerini, insanın ter içinde otobüste gider gibi salamura olması alacaktı. Keza gene yangının yaktığı anıların bir fıçısından oluşmuş masanın yerinde yeller esecekti. Her şey ayaktüstü halini alırken., mekanların ismi 'bar' olacaktı. Hemi de 'Rock'sız Rock Bar... Çünkü yaşanan gerçeğin ve kavramların iç boşaltılmış; beslenme şekli ise fastfoodlaşmıştı bile... Tabi 'stand up' gösteri diye zuhur eden 'ayaküstü komediler' giriverecekti Beyoğlu'nda İstiklal Cadedesi'nin içine. Peki o muhabbetler ne olmuştu dersiniz? Evrim, balık ekmek muhabbetini nasıl ki hamburger denilen dengesiz beslenmeye zuhur ettiirdiyse; 'vatan kurtarmak' 'entel muhabbeti'ne oradan da 'geyik muhabbeti'ne dönüşmüştü.

Vatan kurtarmak, belki yarın içkinin etkisi geçtikten sonra bir kısmını hatırlamayacağınız bir muhabbetsse de hatırda kalanla baya bir yol alabilirdinizdi... 'Entel muhabbeti'nde de soyuttan somuta geçilmeyecekse de hiç olmasa ertesi günü bohemlik masallarınızda kendi kendinize marjinal zafer madalyası takardınız... Her ne kadar bir baltaya sap olmasa da ertesi gün anlamadan kullandığınız felsefi sözcüklerden birinin anlamına sözcükten bakar ve de; 'Vay be! Bunun anlamı buymuş, ben dün ne saçma cümleler kurmuşum... Ama millet yedi çünkü onlar da yanlış cümleler kurmuşlar' diyerek kaplumbağa hızıyla bilgi hanenizi geliştirebilirdiniz. Fakat 'geyik'te tek kazanç 'geyikten kaçmak'tır.

İşte geçmişte bir dergi çıkartmaya kadar varan muhabbetler, yarın tekrar kaldığı yerden devam edecek 'vatan kurtarmalara' varıyorken bugünlerde 'geyik'olacaktı. İnsan vampirsel , öldürücü geyikleriyle herşeyi bitirdi. En sonunda bilgisayarlarda 'chet' yapmalara geldik. Öyle ki sadece ekrana bakarak sanal muhabbetlere vardık. Şimdilerde bilgi akışının ve iletişimin evriminde, bir büyük teknolojiyi 'geyik muhabbetlerinde' kullanırken kendi kendimizin vampiri oluyoruz.

Bilgi toplumunun en yararlı buluşunun olanaklarını sadece geyiksel vampirizmimize mahkum ediyoruz. Kendi beynimizin bilmem kaçta kaçını kullanabilme şanssızlığımızın ürettiği teknolojik harikanın boyutlarını da aynı çaresiz oranların altında kullanıyoruz.

İletişim adı altında çağın teknolojilerini, yalnızlaşıp, görsel bir boşluk etrafında, at gözlüklerinizle tüketici konumunda ekrana hapsetmişiz... Sonuçta tv'ler de kendi kendilerine buldukları tartışma konularını gene kendi aralarında proğram haline getirirken; biz sedace ekrana bakıp duruyoruz. Belki bir kavga olur da seyrederiz diye... Bu horoz dövüşünde horoz sahiplerini ise hiç görmemiş olduğumuz aklımıza bile gelmeksizin.

Eskiden eve kapatılmış, beyaz atlı prensini bekleyen kızlar vardı. Bunlar evliliği beyaz atlı prense yüklerlerdi ama gelecek olanın atı önemliydi. Çünkü o ata bindirip prensesi özgürlüğe kavuşturacaktı prens... Özgürlükten kasıt hapsedildiği evin penceresinden bakarak değil de dışından da görebilmekti dünyayı. Oysa ki 'hanım hanım'cılık ve 'namuslu bir genç kız'yetiştirme uğruna geçen hapislik evlenince de 'iyi bir anne'olabilmek için gene aynı yere dönecekti. İşte o hapsedilmişlik içinde dünyayla tek alışveriş ve ve iletişim aracı pencereden bakıp dedikodularla geçen yaşam... Şimdilerde de tv'ler, sabahlara dek süren tartışmalar, aynı yüzler ve arada canlı telefon bağlantısı; sanki pencereyi açıp patatesçiyi çağırmak gibisinden bir ilişki oluşturma görevindeler... İletişim çağında böyle bihaberlik ve konusundran bi haber konuşmacılarla pop tartışmalar...

Ülke sanki Amerikan Pop Art Tuvali...

DESEN: GÜL PAMUK

03

Estikçe gaddarlaşan bol uğultülu ve dondurucu bir rüzgarın, karanlığa asılıp kalmış köpek sesleriyle sarmaş dolaş olduğu bir vakitti. Akşam zehirini çoktan akıtmış, ben kasvet ve yalnızlık duygusuna çoktan alışmıştım. Geceye doğru kulaç atmaya çalışan sırnaşık ve ruhsuz bir zamanı alt edebilmek için, köşede için için yanan kömür sobasının ısıtmaya çalıştığı orta büyüklükteki salonda elimde kumanda aleti sürükli kanal değiştirerek amaçsızca televizyon seyrediyorum. Birden, beni irkiltmekten garip bir zevk alıyormuşcasına, telefon çalmaya başladı. Arayan adliyeden bir görevliydi. Otopsiye gideceğimizi bildiriyor, gerekli hazırlıkları yapmamı rica ediyordu. Canım sıkıldı. Birazdan uyumayı düşünürken, kalkıp bu Allahın belası soğukta, böylesine huzursuz bir gecede, hiç de iç açıcı olmayan bir iş yapmaya gidecektim, sıkılmamak mümkün mü?

Mecburen kalkıp giyindim. 15-20 dakika sonra kapım çalındı. Çıktım ve katran gibi bir havada, lojmanın biraz ötesinde, sabırsız bir hayvan gibi hırıldayan jandarma arabasına doğru ilerledim. Hemen yola çıktık. Savcıya olayın ne olduğunu sordum. Belli ki o da, geceye böylesine iki-üç adım kalmışken, can sıkıcı, iç bunaltıcı bir ortama girmekten hoşnutsuzdu. Mahmur ve isteksiz bir sesle konuşuyordu:" Çocuğun biri tüfekle kız kardeşini vurup öldürmüş." Ölüm ve otopsilere fazlasıyla alıştığım bir dönem olduğundan başkaca bir ayrıntıya girmedim.

Arabanın farlarını aydınlattığı yol sağlı sollu iri kayalıklarla doluydu ve hepsi de çok kötü kar yemişti. Birazdan düz araziye çıktık. Issızlığın kucağında, çamurdan yapış yapış olmuş incecik bir yolda, ne yaptığını bilen ve kükredikçe kükreyen deli dolu bir rüzgar eşliğinde karanlığa hançer saplar gibi gidiyorduk. Böyle bir ortamda insanı rahatlatan tek şey yolun her iki tarafında ucu bucağı görünmeyecek şekilde uzanan karlı arazilerdi. Bu ferahlatıcı beyazlık ve pürüzsüzlük kömür gibi gökyüzüne bizim yerimize de kafa tutuyordu.

Köy bir hayli yakınmış, yirmi dakikada vardık. Birbirine yakın sıralanmış, o çok tanıdık toprak damlı evlerin birinin önünde açık duran kapıdan sızan kirli sarı bir ışık altında, bir-iki asker ile üç-beş köylü seçiliyordu. Biz oraya doğru ilerlerken onlar da yürümeye başladı.

İrili ufaklı taşlarla çevrili avlu kapısında durup arabadan indik. Bizi karşılayanlar arasında köyün muhtarı da vardı. Hoşgeldiniz faslından sonra muhtar önde biz arkada olayın olduğu eve doğru yürümeye başladık. Soğuk tüm bedenimize işlemiş bir şekilde karların içinde bata çıka biraz yürüdükten sonra diğerlerinin aynısı köy evine ulaştık. Kıvırcık saçlı ve oldukça moralsiz bir köylü karşıladı bizi. Çocukların babasıymış. Bir mezarlığa girer gibi girdik eve. Tavanında iri sarı direkler ve saman bulaşığı çamur bulunan bir salona alındık.

Köşede üzerine solgun bir örtü örülmüş somyada on yaşlarında bir çocukla, yüzü ve boynu tırnak izleri içinde olan mecalsiz bir kadın oturuyordu. Bizi görünce yavaşça ayağa kalktılar. İçerisi soğuk olduğundan refleks olarak hepimiz ortada yanan tezek sobasının etrafına kümelendik. Kıvırcık saçlı köylü titrek bir sesle olayı anlattı. Orada gördüğümüz on yaşındaki çocuk her zaman duvarda asılı olan çifteyi almış ve kızkardeşeni vurmuştu.

Acı içindeki köylü usul usul bunları anlattıktan sonra savcının isteği üzerine iç odaya çifteyi getirmeye gittiğinde göz ucuyla çocuğu izlemeye başladım. Yüzünü, gözünü parçalayarak ağıdını tamamlayan anasının hemen yanında, kanı çekilmiş bir yüz ve hafif irileşmiş gözlerle bize bakıyordu. Ölümün ne olduğunu tam anlamıyla kavrayabilecek yaşta mıydı acaba, çözemedim.

Birazdan kıvırcık saçlı köylü elindeki çifteyle döndü. Savcı silahı biraz inceledikten sonra bu kez küçük kızın nerede olduğunu sordu. Babasından "arka odada" cevabını alınca oraya doğru yöneldik. Küçücük pencereli ve bir köşesinde küllüstür bir somya olan buz gibi bir odaydı burası. Somyanın üzerinde kirli beyaz bir çarşafa sarılmış, öylece yatancesede doğru ilerleyip, yavaşça açtım. Altı yaşlarında, bozkır renkli saçlı, cılız bedenli, avuç içi kadar bir kız! Gözleri çanlılığını kaybetmiş: mat ve donuk. Kaşları acı çekiyormuş gibi hafif yukarıya bükülmüş. Çıplak! Üzerinde sadece ufak beyaz bir don var. Bacakları iki kısa sopa gibi! Henüz sıcaklığını yitirmemiş vücudunda onlarca saçma! Zandedersiniz ki bir sürü karınca girmiş bir tutam bedene.

Müthiş bir iç sıkıntısıyla yaptım otopsiyi. Sonra tutanağı hazırladık ve işimiz bitti. Bir ara sırf merakımdan kardeşini öldüren çocuğa "ne olacağını" sordum savcıya. Tutuklanıp yargılanacağını söyledi. Buna da üzüldüm.

Artık iki çocuğunu da kaybetmiş karı-koca köylüleri geride bırakıp, kasabaya doğru yola çıktık. Soğukluk ve karanlığından hiç vazgeçmeyen huysuz bir gecede nelerle karşılaşmıştım hiç aklımda yokken!

Durağanlık ve ıssızlığın herşeye çok görkemli bir şekilde sahip olduğu dapdaracık bir köyde iki çocuk "oyun" oynamaya kalkışmış ve biri sesiz sedasız ölüp gitmişti.

yakından tanıdığım aptallar erdal - ahmet

Sayfamıza yönelik "hay zokayım sizin meslek içi problemlerinize! her hafta her hafta ömrümüzü yediniz ulan.!" gibi muhtemel tepkilere"yürrüüü, bayırın gülü!." diyor ve akabinde suretle mevzumuza intikal ediyoruz.. (aranızda konuşmayın! beyler ! sessiz olun lan!) hah şöyle ..arkadaşlar, bugün biz aptalları(estağfurullah) aptal yapan çok önemli bir husus üzerinde duracağız. bu husus, hırs yetmezliğidir. hırs yetmezliğinden muzdarip olan bizler, bu sebepten mevki mekan sahibi olamayız, yandaki şahıs gibi kasım kasım kasılamayız... asla!

(afferin) alemin (ki götü olmuştur) çarkı. bu hırs denilen duygu durumuyla dönmektedir. (bu çarka kulak verin "hırs hırs" diye ses çıkarır.

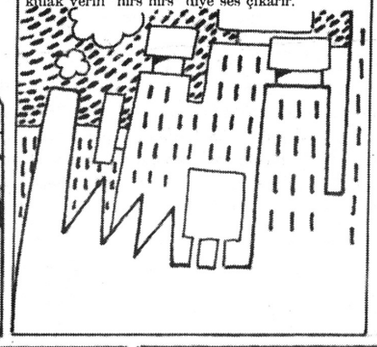

çarkın kuralları bize "daha çok tüket daha çok yok et ve sakın ola ki paylaşma" diye buyurur. (racon bu yerse)

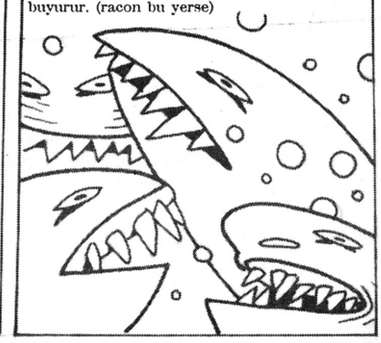

gelelim makara mukara dünyasına...(mizah alemi) bu dünyadada vaziyet üç aşşa beş yukarı aynı boktanlıkla seyretmektedir.

hayal aleminin naif insanları sepetteki yengeçler gibi birbirlerinin üzerine çıkmaya çalışır.

dergilerde köşe sahibi olmak, öyle belalı bir iştir ki, tarifi mümkün diil!.. ahmetin (naif insan) konuyla ilgili hoş bir anısı var.dergiye girdiği ilk günlerde bi hayal kurarmış ahmet.!

"ulan bir gün denizde onu görsem, zor durumdayken..."

hemen kayığa atlayıp, elimi uzatsam... abi ben geldim desem...

sonra kurtarsam onu... göz yaşları içinde sarılsa bana, sağol ahmet dese, sonra devam etse...

ulan ahmet ... hırs sahibi olsana be kardeşim... böyle bir naiflikle yürür mü işler..? (yürür mü arkadaşlar?)

yürümez tabii... sen böyle takılırken, alemin raconuna harfiyen riyayet edenler, çeşitli çap ve markalarda, yeni ozz abiler haline dönüştüverdi. şimdi hangi birini sudan çıkarıp, iş alacaksın abicim? hı?.

05

bÜLENT aKYÜREK

Herşeyi siktir et. İşin varsa bırak. Yaş tahtaya bas. Müslüman mahallesinde salyangoz sat. Ayağını yorganına göre uzatmak gibi bir saplantın olmasın. Bir pireye gıcık ol ve ona inat yak yorganını. Baklavanın üzerine turşu ye. Yerlere tükür. Küfür etmesini bil. Küfür şifadır, terapidir. Sağlıklı hayat lüküs hayattır. Sağlığını bozmak için elinden geleni yap. Camiye de birahaneye de vakit ayır. Kargayla gez. Akıl ne yaştadır ne de başta, akıl cüzdanda. İstikbali göklerde arama, istikbal kanepededir. Yerin dibindedir. Yemek yerken gevezelik et. Kızını dövme dizini döv. Surları döv. Kitap okuma, çoğunluğa uy. Her zaman güçlünün yanında ol. Su da uyur düşmanda bil bunu. Sigara iç, ağaç kes. Ormanları yak. Çevreni kirlet evreni kirlet. Hırsızlık yap, kendini sat. İnsanlara acıma düşene vur. "köylü milletin efendisiymiş" buna kıçınla gül. Çocuğuna hayvan sevgisini aşılama. Savaşa evet de. Barıştan yana olma. Uyuşturucu kullan. Kerhaneye git. Cehennemlik ol. Yoldan çık kendine bile güvenme. Televizyon seyret, kupon biriktir. Bütün kızların içkilerine ilaç koy. Her kızı kadın, her kadını ana yap. Geleni yap kaçanın peşine düş. Çoraplarını salonun ortasında çıkar. Ekmek çal. Arabaların yüzeyini çiz. Kıç yala yalakalık yap. Hiylesiz terazi kullanma. Dedikodu yap. Yalan söyle hırsız ol. Adam olma vergi ödeme. Lütfen zeki olma. Lütfen yeteneklerin varsa öldür onları. Lütgen bu ülkeye eser bırakma. Ödül alma, laf dinleme. Çocukları ve bitkileri sevme. Boş zamanlarında kedi köpek öldür. Lütfen çimlere bas. Aklın hep puştluğa çalışsın. Kadınları parmakla. Caddeye kus. Sıranı bekleme. Gemisini kurtaran kaptanlardan ol. Ayakkabının arkasına bas. Burnunu karıştır. Bıyık bırak. Müslüm dinle. Sarımsak ye dişini fırçalama. Namaz kılma, Oruç tutma. Güneşe ve ay'a karşı işe. Sevme sevilme. Uyuyan itin kuyruğuna bas. Otuzbir çek. Kahır çek. Saçlarını yıkama. Ananı babanı döv. Köprüyü geçene kadar ayıya ayı de...

Oyunu suskunluğa ver. Duvarlara yazı yaz. Ayık gezme. Yüzüne gül arkadan vur. Kucağına otur sakalını yol. Taviz ver. Kıçını ver ama ayakta kal. Armudu dişle sapını gümüşle. Kumar oyna, maça git. Kelebeklerin kuyruğuna teneke bağla. İlk cinsel deneyimini eşekle yaşa. Bütün iyileri öldür. Eve geliş gidiş saatlerin belli olmasın. Hızlı yaşa genç öl havah yerinde olsun. Saçlarını jölele. Huzursuzluk yarat. Asabi ol. Çalışma. Kavga için bahane ara

Karıncayı becer belini incitme. Sana değmeyen yılanı kalkındır. Salla başını al başını. "he" de geç sık dişini. Yumurta dibine gelmeden yerinden kalkma. Arı kovanına parmağını sok. Pişmiş aşa su kat. Ananı boya babana sat. Hastayı yatağında becer. Mecbur kalmadıkça otobüste hamilelere ve gazilere yer verme. Dört kişilik asansörlerin beşinci kişisi ol. Kitap okuyan, tiyatroya giden, diploma uğruna bir sürü ıvır zıvır şey öğrenen kişilere selam verme. Tarihi eserlerin dibine sıç. Müzeleri bombala. Avare ol. Verem ol. Adam ol...

Soylu acıların olsun. Saçlarını dök korkma bundan. Dökülen her tel sana dört yüzyıl sonra okuyucu olarak geri dönecek. Bedava vermesini bil. O bedavalardır en zor anında elini tutacak olan. Seçen değil seçilen ol. S..ken değil, s..len ol. Aç bacaklarını rahatla. Relaks. Bırak kanasın apış araların. Teslim ol. Mat ol. Kirli ol. Beyazdan kaçın, beyaz kir tutar. Siyaha kay. Gizlensin pisliklerin. Yargılayan olma yargılanan ol. Yargı tanrıya aittir. Hukuk günahkarların işidir. Suç varsa sebep vardır. Sebebin cezası olur mu? İyi olma, kötü olmak içinde uğraşma. Yaklaş bak ne diyeceğim sana. İntihar edeceğine söz verirsen sana bütün sırlarımı anlatırım. Dinledikten sonra vazgeçersen intihardan, seni öldürürüm. Sus. Tamam. Gözyaşlarını pazarlayan orospu çocuklarından olma. Mustafadan olma. Haticeden doğma. Bırak kimlik ayaklarını, hepimiz piçiz... Anadolu'da yani Türkiye'de yaşayan hiçkimse "ben buyum" demesin. Onlarca uygarlık, millet, illet, devlet geçti bu topraklardan. Hepimizin mayasında biraz Yunan, biraz Ermeni, biraz Rus, biraz Hitit, biraz Urartu, biraz Bizans var... Sus bırak kimlik ayaklarını.... Yaklaş, ne anlatacağım sana... Yahudiler SEPT YASAĞI'nı yani cumartesi günleri avlanma yasağını çiğneyince tanrı onları maymun olarak cezalandırdı. Çünkü onlar 6 gün çalışıp, 7 gün dinlenmekle yükümlüydüler. Bunun aslı tanrının dünyayı 6 günde oluşturması ve 7. gün dinlenmesiyle orantılı olabilir... "BEN MAYMUN OLMAK İSTİYORUM. BIKTIM BU SAVAŞLARDAN. EKMEK PARASINDAN. TANRIM BENİ MAYMUN YAP. OH NE GÜZEL... YE MUZU SIÇRA DALDAN DALA, VUR MALA..."

Gözün çıksın Darwin. Onlar kendilerine vakit ayırıyorlar. O beğenmediğiniz maymunlar hiç olmazsa maymun gibi yaşıyorlar. Ben kendimi yaşayamıyorum. Ben insan olamıyorum. Buna izin vermiyorlar. Her anımız kodlanmış. Aynaya bakamıyorum. Aynalar korkutuyor. Aynalar tekil değil. Aynalar s...kimde değil. .. BİZ AYNAYA KENDİ GÖZÜMÜZLE KENDİMİZİ GÖRMEK İÇİN DEĞİL, BİZ AYNAYA HEP BAŞKALARININ GÖZÜYLE GÖRMEK İSTEDİKLERİ O KİŞİYLE BAKIP DURUYORUZ.

Oturan Boğa ayağa kalkıp "BİZ YENİLDİK" dedi. "ÇÜNKÜ KADINLARIMIZ AYNAYA BAKTI. KADINLARIMIZ BEYAZ ADAMLARİN KÜLTÜRÜNE BAKTI. BİZ ÇADIRLARIMIZDA YENİLDİK." Doğru söyledin oturan boğa. Otur evladım. Ugh bitanem, ugh güzelim, ugh... Aynaya boşuna sırlı cam dememişler. Beyaz camın arkasına sırlı cam dememişler. Beyaz camın arkasına siyah sırrı yapıştıramazsan, kendini göremezsin. Pisliklerdir bizi kendimizle tanıştıran. Kayboluyorum. Sır oluyorum. Doluyorum. İnanmıyorum. "ONU ÖLDÜRDÜM MÜ?" diyen herkesinpaniği. Katiller neden cinayetten hemen sonra olay yerine gelip polislerin arasına karışır? Neden katiller kurbanlarının karısından, babasından, çocuğumdan daha çok ziyaret eder? Bu çekim kuvvetinin adı vicdan mı? Tıpkı bisiklet öğrenecek olan insanın yaptığı gibi. Kocaman bir tarlanın ortasında bir direk dikin, bisiklet sürmeye yeni başlayan kişi ne yapar ne eder, sonu sonu eder çarpar direğe... Neden? Atalarımız buna da söylemiş her zaman olduğu gibi: TAY ....KİLDİĞİ YERDE OTLAR. Irk bozuk ırk, ben ne yapayım? Sen üç kıtaya sahip ol, hemde aklın uçkurunda gez.

Kompleksler. Onları yenersek artık aynalar bizi aldatmayacak. Materyalistler? Bence en delikanlı onlar. Çünkü maddeye tapıyorlar. Sonra? Sonra nihilizm, barda pavyonda biten bir hayat. Tutarlı adamlar., çünkü, maddenin sonu çürümedir. ... Ciğerlerime artezyen vurup kanımla yazdığım bu sayfayı, sen çay ocağında masana serip, üzerinde ya kavun, ya üzüm, ya da peynir ekmek yiyeceksin. Aldanıyorsun. Ben bu yazıyı çoktan dürüp edebiyat kıçına soktum bile.

Sigara yak. Öküz gibi bak bana . Yalancının biriyim ben. Kediler ve onlar icin yaşayacaktım. Olmadı, izin vermediler. Kedim için bilhe yaşayamıyorum. Sizlere ihtiyacınız olan bu sözlerden söyleyemiyorum. Bundandır hep itilmişliğim. Sizi ölesiye seviyorum. Siz beni veresiye bile sevmediniz. Beceremediniz de ne oldu. Ben ölürsem ekmek fiatları mı düşecek? Derin petek dokunuzla daha kuru ve daha güvenli mi yaşayacak sınız? Gavurlar... Lafa gelince kıçınızın deliğin bile altı milyar insanı sığdıracak kadar hümanist olursunuz. Ama bu minik çocuğu yüreğine sığdırmayı beceremediniz. Hayalci bir takım politika ve tespitlerle pastayı ne de güzel paylaşıyorsunuz. Bana bak... Öyle değil... Öküz gibi...Sakın benden de herkesin fahişesi olma cümleleri duymak için kabartma kulaklarını... Buruşturma suratını. Bir yazar didaktik konuşunca neden hemen kıçın kalkıyor. Kızmak yok.

Şimdi yaşı küçük öfkesi büyük kardeşine kulak ver..... Neden ben de bu ülkenin 70 milyon insanının yaptığı gibi akşam işimden gelince öyle ossura ossura kanepeye uzanıp hırsımı sigaradan, saçlarımdan almadan başbakanın Lüleburgaz'da verdiği demeci dinleyip "he valla" demiyorum. Neden ben de mesela Ali gibi küçük şeylerden mutluluk duyup Kurtuluş'un arka sokaklarında pabuç eskitmiyorum. ALİ TOPU AT diyorum Ali bu numarayı yemiyor. ALİ TOPU ATMIYOR artık. Ali kendisine de arada sırada pas verecek birine atıyor topu. Ben de onun gibi küçük şeylerden mutluluk duymak istiyorum, olamıyorum. Çünkü küçük bir şey bulamıyorum.. En büyük kavfgalar en küçük şeyler için veriliyor. (Mesela Kardak Adaları) İnsanın isteyeceği en küçük şey sağlık ama sağlık kaça patlıyor, biliyor musun? Mutlu olamıyorum. Bunu başaramıyorum. İkiyüzlü olamıyorum DAKTİLOM VE BEN SANA HİÇ YALAN SÖYLEMEDİK. Biz uçucu, biz osuruk felsefelerle kandıramayacağız sizi. "Rüzgarla gelen rüzgarla gider"miş. Tırnaklarımla kazıyacağım şöhretimi. Mesela Ali bunu hiç beceremez. O herkesle iyi geçinir. Ben seninle iyi geçinmek zorunda değilim. Sorkağın başındayım, saatin dördünde, korkmayın, korkmayın bayım... Hayatta en korktuğun şeyle yüzleşince ölümü yenersin. (Ölsen bile) İnan buna, dinle şans ver,. Tükettiğimden fazlasını ürettim hep. Bu yüzden alacağın yok. Sen borçlusun bana. Senin gibiler sabahları aynayı temizleyince, yüzünü yıkadığını sanır. Bu yazıyı okuken kızdığın her cümlenin altını çiz. Çizgileri birleştir ve tanış kendinle. Gel dinle, bana hep kusur bul. Göreceksin bulduğun kusurlar hep ortak yönümüz olacak. Seni üzdüm mü? İstersen gez dolaş biraz. Canın ne zaman isterse devam ederiz. Biliyorsun ben hep buradayım. Bu sarı sayfaların arasında. Bu satırlardan kaçamazsın. Nasıl ki .ben bu satırları yazmaktan kaçamadı. Sen de kaçamayacaksın bu satırları okumaktan. Demiştik ya TAY S...LDİĞİ YERDE OTLAR...

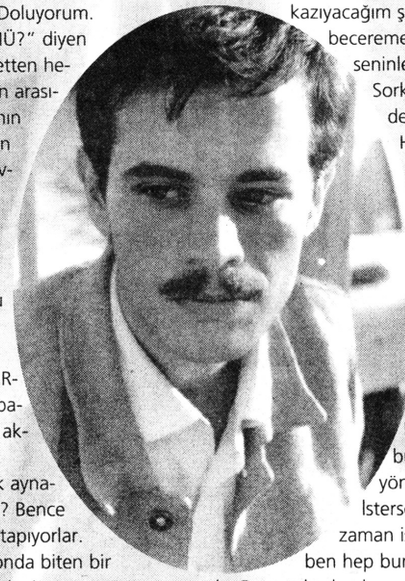

rüzgarlı bir gece

T.YÜKSEL-MEHMET İLHAN

Kentin tüm ara sokaklarını büyük bir keyifle dolaşıyordu soğuk rüzgar... Geçtiği her köşede alaycı bir kahkaha bırakarak...

Halil'le Aptı'nın buluştuğu sokağa gelince yavaşlayıp durdu... Dolaşmaktan sıkılmıştı zaten... Merak etti ne olup bittiğini. -Malı getirdin mi?. -Evet...

Halil'in çevresinde dolandı... Titredi Halil birden... Ürperti geldiğini zannetti... Halil'le Aptı'nın arasında durarak Halil'in yüzüne baktı... Temiz bir yüzü vardı... -Cemal abinin sandan şikayeti var. -Niye?. -Ne yaptım ki?!

BİRŞEY YAPMIŞ SİN Kİ ÖYLE DİYOR... YALAN MI SÖYLEYECEK LAN?!

YOK... YOK CANIM... YALAN SÖYLÜYOR DEMİYORUM... AMA, BİRŞEY YAPMADIM Kİ BEN...

Olduğu yerde dönerek Aptı'nın suratına baktı... Hiç hoşuna gitmedi Aptı'nın suratı... Pis, karanlık, rahatsız edici bir yüzü vardı...

ULAN HALA BİRŞEY YAPMADIM DİYORSUN... BU İŞİN RACONUNU BİLMİYOR MUSUN LAN SEN?.

YAHU, VALLA BİR ŞEY YAPMADIM!.

Sonra kenara çekilip izlemeye başladı olup bitteni... Aptı'nın suratının daha da kararduğını gördü... Kötülük fışkırıyordu gözlerinden...

Onun çevresinde dolandı... Bacaklarının arasından geçti olanca soğukluğuyla... Hiç etkilenmedi Aptı... Tam ensesinin üstünde durdu Aptı'nın...

TAŞINAN MALDAN TIRTIKLAMAK VAR MI LAN BU İŞTE... HA!.

VALLA YAPMIYORUM ABİ... YAPMIŞCASINA SEN DE BİLİRSİN... BEN MALI ALDIĞIM GİBİ SANA GETİRİYORUM.

TIRTIKLIYORSUN LAN!.

Kaçaran boyun damarları, kendisinin yaydığı soğukluğa rağmen ensesinde birikenterler, Halil'in sesini bastırmak istercesine bağırması Aptı'nın bir tezgah çevirdiği hissini verdi ona...

Aptı'nın tepesinden aşağı Halil'in sağ omuzun üstünde durdu... Bir daha titredi Halil... "Zavallı" diye içgeçirdi Halil'e bakarak "Zavallı kendisini boşuna savunuyor şu karanlık suratıyla" dedi kendi kendine...

GEÇEN MALI SAYARAK VERDİM SANA...

GEÇEN MAL EKSİK ÇIKTI CEMAL ABİ "BU ONUN SON İŞİ OLSUN" DEDİ.

Sinirlendi... "Yahu uyansana be oğlum... Herif resmen tezgaha getiriyor seni... Sen dünyanın en günahsız adamı olsan bile herif kasmış senin biletini... Ne boşu boşuna nefesini tüketiyorsun. Uyan da bir "sktir-çak şu herife be" dedi yine kendi kendine sinirlice...

YAHU GÖZÜNÜN ÖNÜNDE SAYIP VERDİM... SEN DE OKEYLEYİP ALDIN MALI...

EKSİK ÇIKTI LAN İŞTE, UZATMA...

Ama... Ne?. Tamam, Halil işi kavradı işte..."Ulan zor da olsa uyandım" dedi... Halil'in omuzunun üstünden Aptı'ya bakarak...

AMA... DUR. DUR BİR DAKİKA ŞİMDİ ANLADIM... MALI TIRTIKLAYA SENSİN... VE İŞİ DE BENİM ÜSTÜME ATTIN DİMİ?.

NEE?. BANA LAF MI SÖYLÜYORSUN LAN?.

DEDİĞİME CEVAP VER SEN, DOĞRU DEĞİL Mİ HA?!

DOĞRU OLSA NE YAZAR LAN?. BANA POSTA MI KOYUYORSUN İT... BEN TIRTIKLIYORUM, İŞTE VAR MI BİR DİYECEĞİN HA?.

BANA HIRSIZ DİYEMEZSİN. AMA MADEM BENİ HARCAMAK İSTİYORSUN, BEN DE GEKİLİRİM ARADAN. BU İŞE DAHA FAZLA BULAŞMAK İSTEMİYORUM ZATEN...

Aptı iyice kudurmuştu, yaptığı işi Halil çakınca... Ağzından salyalar saçarak bağırıyordu...

"Aferim Halil'e bee... Bak efendiliği elden bırakmadı... Ben olsaydım çoktan girişmiştim herife" diye düşündü... "Tabii ya... Bırak bu işleri... Aslan gibi adamsın, gir bir işe namusunla para kazan... Hem yakışmıyor bu işler sana" diye devam etti düşüncesine... Kendi etrafında şöyle bir dönüp...

HI!

BEN YOKUM BLINDAN SONRA, BIRAKIYORUM BU İŞLERİ... AMA CEMAL ABİYE DE SÖYLEYECEK BİR İKİ LAFIM VAR BİLSİN YANINDA ÇALIŞTIRDIĞI ADAMLARI...

CEMAL ABİ "BU SONU

Ama... Ama... Allah kahretsin...

AH!

Allah kahretsin! Allah kahretsin! Üç kuruşluk herifin tezgahında kallaşça harcandı gitti be... Üzüldü... Halil'in çevresinde döndü, bir daha döndü... Hiç tepki vermedi Halil... Alaycı kahkahalar yerine hüzünlü bir uğultu bırakarak gitti, karanlığın içine...

3. ORHAN VELİ YÜRÜYÜŞÜ

Kardeşi Adnan Veli'nin "yürümekten hiç bıkmazdı. Bazen Beyoğlu'ndan Sarıyer'e kadar yürüyerek, ıslık çalarak gittiği olurdu." sözünden yola çıkarak yapmayı düşündüğümüz Orhan Veli yürüyüşünün ilki 14 Kasım 1996 Perşembe günüydü.

Yürüyüşün Taksim Atatürk Heykeli önünden başlamasını uygun bulmuştuk çünkü, Orhan Veli'nin ölümünün nedeni, yani çukura düşmesi Atatürk'ün ölümsüzlüğünün onikinci yılında gerçekleşmişti.

Saat 11:00 da başlayacak olan yürüyüşün ilk bölümü Aşiyan'da, Orhan Veli'nin mezarına ulaşmaktı. Bu yüzden öncelikle mezarının yerini bulmamız gerekiyordu. Birkaç gün önceden gittiğimiz mezarlıkta, görevliye, uzun zaman önce ölmüş birinin mezarını nasıl bulabileceğimizi sorduğumuzda, "kimi arıyorsunuz?" yanıtını aldık. "Orhan Veli" dediğimizde gözleri parlamıştı görevlinin ve "çok kolay" diyerek de tarif etmişti. On dakika kadar arayıp bulmayınca, yeniden sormak üzere geri dönüyorduk ki 70 yaşlarındaki bir "teyze", "oğlum birinin mezarını arıyorsunuz galiba, bulamadınız mı?" diye sordu. Orhan Veli'yi aradığımızı söylediğimizde O'nun da gözleri parlamış ve bizi mezara kadar götürmüştü . Yolda, iki gün sonra Orhan Veli'nin ölüm yıldönümü olduğunu söylemesiyle bizim de gözlerimiz parladı sanırım ama, bu biraz da ıslaklıktandı...

Birinci yürüyüşün bir diğer önemli notu da, yürüyüşe Orhan Veli'nin kız kardeşi Füruzan Yolyapan'ın bizlere destek vermek üzere katılmasıydı.

FÜRUZAN YOLYAPAN'LA MÜTHİŞ SÖYLEŞİ AZ SONRA

Birinci yürüyüş katılımın en yoğun olduğu yürüyüştü. Katılanlardan daha fazla basın mensubu, onlardan daha fazla da sivil görevli vardı.

Toplam altı saat süren Taksim-Sarıyer hattında ki yürüyüşü tamamlayanlar, tahminen otuzbiner adım attı. Yol boyunca yüzlerce şiir okundu, şarkılar söylendi, uzun soluklu ıslıklar çalındı. Sarıyer'deki bir börekçide, 1997 yılının 14 Kasım'ında saat 11:00 da buluşmak üzere diyerek bitirildi yürüyüş...

İkinci yürüyüşte ufak bir değişiklik yapmayı uygun bulduk ve mezarda yaptığımız törenle sona erdirdik yürüyüşü. Bunun nedeni biraz da Füruzan Yolyapan'ın şu sözleriydi; "Orhan yürümeyi çok severdi ama, Sarıyer'e kadar da parasızlık yüzünden yürürdü"

FÜRUZAN YOLYAPAN'LA MÜTHİŞ SÖYLEŞİ AZ SONRA

Amacımız bir anma toplantısı olduğuna ve bu toplantıyı da dört duvar arasında yapmak istemediğimize göre mezara ulaşmak yeterliydi.

Üçüncü yürüyüş günü , sabah saat 11:00 da, Taksim'e geldiğimizde, Atatürk heykeli önündeki yüzlerce kişi bizi çok şaşırttı. İşin aslı böyle bir kalabalığı beklemiyorduk. Yanılmamıştık da. Heykele yaklaştığımızda bir siyasi partinin mitingi olduğunu öğrendik. Biz insanların ellerindeki bayraklara bakarken, birkaç kişi de bizim elimizdeki, çerçeveli Yaprak dergisine bakıyordu.

Kısa bir zaman içinde yürüyüş için gelenler çevremizde toplandı. Ne mutluyuz ki sayımız ikinci yürüyüşe göre yarı yarıya artmıştı. Basın mensuplarının sorularını cevaplayıp ilk şiirimizi okuduk; hem de bu şiir vasıtasıyla yürüyüşe bir anlam yüklümeye çalışanlara yanıt vermiş olduk:

Bütün güzel kadınlar zannettiler ki
Aşk üstüne yazdığım her şiir
Kendileri için yazılmıştır.
Bense daima üzüntüsünü çektim
Onları iş olsun diye yazdığımı
Bilmenin.

Evet bizler de bu yürüyüşü, Orhan Veli'nin dediği gibi İŞ OLSUN DİYE yapıyoruz.

Tam yürüyüşe başlayacaktık ki alanı paylaştığımız gurup İstiklal Marşı'nı okumaya başladı. Böylece okunan ikinci şiir de o oldu. İstiklal Marşı bitince biz yürümeye, geride kalanlar ise 10. yıl marşını okumaya başladı.

Sağanak yağmur altında Beşiktaş'a geldiğimizde, tüm yürüyüşcüler, şeylerine kadar ıslanmıştı. Mecburen küçük bir mola vermek zorunda kaldık ve Sarıyer Börekçi'sine daldık. Yağmur duracak gibi değildi ve aklımıza yine Füruzan Yolyapan'ın söyledikleri geldi. Cebimizdeki parayı saydığımızda, ekonomik bir şekilde Aşiyan'a ulaşabileceğimizi gördük. Kısa süren bir tartışmayı " arabaya binelim" diyenler kazandı. ve Beşiktaş'tan "tören alışverişi" yaptıktan sonra, bir anlamda yürüyüş bitirildi.

Aşiyan'da , Orhan Veli'nin mezarı başında, bizleri bir sürpriz bekliyordu. Mezartaşı üzerine konan bir rakı şişesi, şişe içerisindeki birkaç balık ve bir kartpostal:

"Bu kadar yağmur yağmasaydı biraz daha kalırdık, birlikte senden şiirler okurduk. Seneye görüşürüz. Güzide"

Birkaç şiir okuduk biz de. İşte bunlardan biri, Ümit Yaşar Oğuzcan'dan:

ORHAN VELİ'NİN ARDINDAN

Yıl bindokuzyüzkırkaltı/ Ankara'da Şükran Lokantası/ Köşede bir masa / Masanın üzerinde bir tabak / Tabakta marul salatası / Bir sandalyede sen vardın / Orhan Veli / Bir sandalyede ben, / Kadehlerimizde Kulüp rakısı / Ve dudaklarımızda yarım kalmış mısralar / Hala gözlerimin önündedir / O sarhoş gecenin hatırası, / Şimdi mahsun kaldı şiirlerin / Gittin "Sere Serpe" "Hürriyete Doğru" / "Kitabe-i Sengi Mezarın" / "Altın Dağın Rüyası" / Hey ! Koca Orhan Veli hey! / Ne sana kaldı, ne bana kalır / Bu gözünü sevdiğimin dünyası.

Şiirlerin arasında, yanımızda getirdiğimiz bir şişe şarabı, mezartaşı üzerinde kırarak toprağa, çokça da baş kısmına döktük.

Oraya kadar gitmişken, birkaç mezar ilerideki Turgut Uyar'a uğramadan edemezdik. Hemen arkasında bulunan bir mezar taşı üzerindekiyazım yanlışınıTurgut Baba'ya gösterip, "Baba, bir ara kalkıp şunu düzeltiver" diye rica ettik.

Geri dönerken Orhan Veli'nin mezarına bakarak son şiirimizi okuduk, o da Nazım Hikmet'tendi?

3 HAZİRAN 1963
Gelsene dedi bana
Kalsana dedi bana
Gülsene dedi bana
Ölsene dedi bana
Geldim
Kaldım
Güldüm
Öldüm.

M. ŞEREF ÖZSOY

KİTAP

Yerli Plak

0(212) 249 49 36

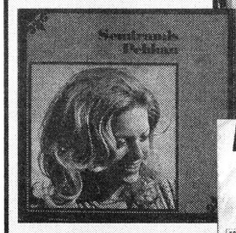

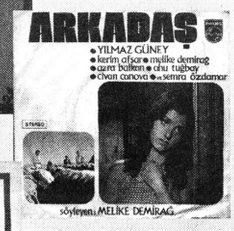

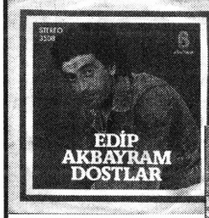

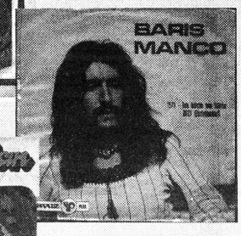

ve daha niceleri...

KURBAĞA YAZILARI

Yaklaşık 2600 türü bulunan kurbağaların en büyüğü Batı Afrika'da yaşayan Golyak kurbağanın uzunluğu, bacakları tam açıkken 80 cm. ağırlığı ise 3kg.'dır. En küçüğü, Kuba'da bulunan kurbağanın uzunluğu yalnızca 8,5mm.'dir. Güney Afrika'da yaşayan Sivri Burunlu kurbağa 10cm.'nin altındaki boyuna rağmen ortala 3,1m. sıçrayabilmektedir. En zehirlisi de Güney Afrika'daki Altın Zehirli kurbağadır. Yetişkin bir kurbağanın vücudunda 2200 kişiyi öldürebilecek kadar zehir vardır.

öykÜnün baLLısı Şerefin kaymakLısı bOşuNa dEmeMişler

Bugün çağdaş kölelerin dinlenme günü akşamı. yani pazar akşamı. yarı loş olan bir ev parçasında sinirsel atraksiyonlarımın dorukta olduğu bir algılama biçimi ile karartıları izliyorum.Birazdan çizim yapmak için evi ışıklandıracağım. Ve çalışmaya başlayacağım.Ne var kievdeki ışık gölge oyunlarını izlemeyi bırakmak istemiyorum.Gel görki çalışmak zorundayım. Yahu istemediğin birşeyi yapmak zorunda olmak tam bu düzene yakışan bir anlayış.Sistem öyle bir profesyonel sanal ortam yaratıcısı ki köle olduğunun farkına varamıyorsunuz. Düzen bir şekilde halinden memnun olmanı sağlıyor. İçinde bulunduğun olumsuz şartlara rağmen mutlu, mesut ve bahtiyar olabiliyorsun. Var olan şikayetlerini de fevkalade oynak ve bir o kadar da kıvrak olan medyatik gündem ile bir güzel unutturuyor. Anlayacağınız sistemden bir şey istemek, isteğin için diretmek,diretmelerinden dolayı direnmek ve gerekli olan sabrı sebatı göstermek özelliklerini; vatan hainliği, bölücülük halk düşmanlığı gibi ithamlarla pasifize ediyor.

Lan!.. Ben şimdi bunları durup dururken niye düşündüm. Serbest çağrışım yaptı işte. Aslında, yapmam gereken iş üzerinde yoğunlaşıp, hikaye düşünmek benim için daha hayırlı olacaktır. İlla sırtımda Şırrraaak!... diye bir kamçı şıklaması gerekmiyor. Eğer çalışmazsam tüm oyuncaklarımı elimden alır bu sistem. Kölelik böyle bir şey aslında. Efendi bağımlı eder, köle bağımlı olduğundan dolayı itaat eder. Neyse ben işime bakayım, derken yan odadan bir tıkırtı geldi. Hasiktir ya, hiç de sırası değil! Bu gibi durumlarda paranoyak olan yanım uyanır ve benliğimi ele geçirir. Aha ! uyandı bile ve azimle bilincimi işgal etmeye çalışıyor. Hemmen bilincim paranoyak yanımı sakinleştirmeye çalışarak, "Ulan faredir işte,zararsız, sevimli bir fındık faresi" dedi. Fakat tıkırtı tekrar duyulunca paranoyok olan ban haykırdı.

"Lan çatırdadı lan! Abi bu olsa olsa, iri ve kaslı vücutlu, belirsiz cinsiyetli, köpek dişleri biraz fazlaca gelişmiş, kara meşin derili, kırmızı gözlü, bıçak pençeli, kıvrık boynuzlu, odada açılan boyutlar arası geçitler sayesinde cehennemden fırlamış, bilerek ve isteyerek fırlamış, bizzat benim için fırlamış birşey... Birşey işte. Ne bileyim cehennemden fırlayıp gelmiş işte."

Hemmen komidin üstünde bulunan ve silah olduğunu düşündüğüm nesneyi kaptım ve odanın kapı girişinde yerimi aldım. Evet hissediyorum. Elimdeki magnum denen bir makina, işimi görür. Korkmuyorum. Hem de hiç. Bu paranoyak oyunlar beni eğlendiriyor. Nefesimi tuttum. Ani bir hamle ile tüm şarjörü kafasına boşaltıcam. Eğer ki iki üç mermiden sonra artık boynunun üstünde kafa kalmadıysa, bu kez de artan mermileri göğüs kafesinden başlayıp göbeğine kadar olan bölgeye dolduracağım.

Ben saldırı stratejimi bu şekilde kurgularken başka bir şüphe aniden beynimi ele geçirdi. Ya odadaki benim paranoyak kişiliğimin oyun arkadaşı olan cehennem yaratığı değil de gerçek bir insan ise? Ne bileyim, hırsızlık falan gibi amaçla eve biri girmiş olabilir. İşte o anda elimdeki magnum isimli makina, 90, 60 ve 30 derece açılarına sahip bir gönyeye dönüşüverdi. Şimdi işte biraz korkmaya başladım. Üstelik odadaki hırsız yine cehennem derinliklerinden benim için gelmiş boynuzlu bir yaratık olabilirdi. Onun bu metomorfozu mümkün olmasına karşın, benim gönye tekrar magnum denen makinaya dönüşmedi, Çünkü doğası gereği ateş edemezdi,

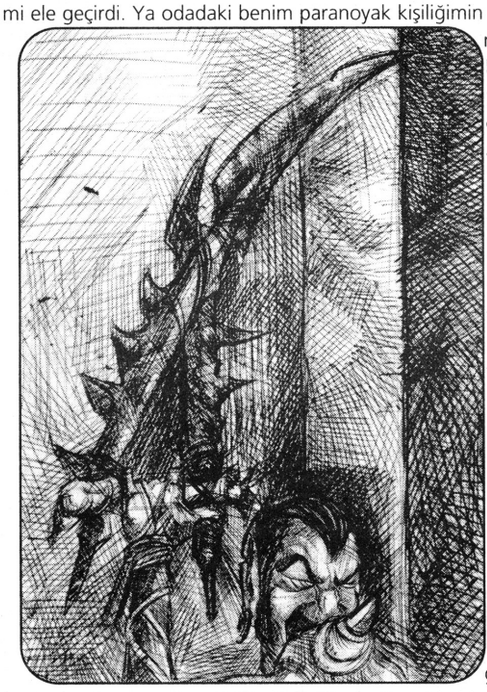

Bir süre kapının orada dondum kaldım. Sinir sistemim vücudumu sarsmakla meşgul iken hayal gücüm çözüm üretmeye çalışıyordu. Hırsız nasıl yaratığa dönüştüyse gönye de bir silaha dönüşmeliydi. Çok zorlanmadım. Elimdeki üstün hayali tasarım gücü istemeyecek kadar, kesici, delici, yırtıcı, parçalayıcı ve öldürücüydü. Çok güzel sivri köşeleri vardı. Gerisini hayal gücüm halletti. Hemmen kulaklarım sivrildi. Yüzüm, çizgi roman kahramanlarının karakteristik kemik ve kas yapısını aldı. Sadece yüzüm mü? Tüm vücudum ve kostümüm bu imaj ile kaplandı. İlkel çağların yenilmez savaşçı ruhu içime nüfus etti. Değişim tamamlanmıştı ve saldırı için hazırdım. Elimdekini şimşek hızıyla karartılar içerisindeki kara yaratığa sapladım. Zafer benimdi. Çelik gibi sağlam iradem ve kaslarım zafer naraları atıp, tirilaylayli!... diye oynamak isteyen çocuk benliğimi bastırdı ve "karrizmayı bozma" diye emretti. Emri başım üstüneydi. Aynen Uzakdoğu'nun artist karakterli silah ustası, samuraylar gibi bir süre hareketsiz kaldım. Benim, bu görsel şovu oldukça kaliteli öldürme törenime kurbanım da katılmıştı. Çığlıksız ve hareketsiz bir şekilde kaburgaların altından göğüs kafesinin içine giren doku deforme edici tanımsız silahı geri çekmemi bekliyordu. Evvet, şimdi gösterinin ikinci perdesinin tam zamanıydı. Doku deforme ediciyi hafifce oynattım ve yine şimşek hızıyla geri çektim. Sessiz gösterimin bu can alıcı noktasında yaratık sendeledi. Sanki öldüğünün yeni farkına varmışçasına şaşkın bir edayla sallandı ve yıkıldı. Sıra son perdedeydi. Tehditkar yaratıktan temizlenen odaya girdim ve yerde cansız yatan paltoya aşşağılayıcı bir bakış attım. Gönyedeki kanı da zavallı kurbanım paltonun üzerine sildim.

Paranoyak kişiliğimi tatmin ettikten sonra salona girdim, ışığı yaktım, radyoyu açtım. Radyo Boğaziçi'nde Ocean's Programı vardı. Gönyemi silah olarak kullanmaya devam ederek kağıda çizgiler attım. Evet asıl savaşım başlamıştı. Gönyenin şiddet uygulayan ilkel bir silah olmaktan çıkıp çağdaş yaşam mücadelesindeki bir insanın pratik donanımı olmasını hayretle izledim. Bu dönüşüm de mükemmeldi.

Evet! Dönüşüm gerçekten mükemmeldi. Fiziksel şiddetten, psikolojik ve ekonomik şiddete dönüşmüştü, gönyem ve tüm dünya.

APARTMAN

ÖYKÜ VE DESEN
AHMET DOĞAN KAYGISIZ

taş gibisin güzelim merak etme seni zevkten uçuracağım bu gece...

hep öyle dersiniz ama bi bok çıkmaz.

s'ktir lan tecrübesiz mi sandın beni isteşem seninle tek elimle sevişirim.

gelsene kolaysa gelsene

ÇÖP TORBASI

ulan sen buna emmek mi diyorsun. bu mu senin götürmen?

en iyisi ben üst kattaki çöpleri toplayayım.

hadi oradan yattığım her kadın senden daha iyi parmak emerdi.

kusura bakma elmas teyze şu kendini beğenmişe dersini vermem gerek.

ne kusuru be kızım şu himbıllardan biriyle evlensende apartman huzura kavuşsa.

sağol elmas teyze

önemli değil ben yukarı bakayım.

kocam beni aşşağıladı size katılıp kendimi ve ilşkimi aşşağılamak istiyorum.

bence sakıncası yok müjde hanım.

sana ne oldu ayfer hanım yine kocan mı?

evet beni aldatıyor.

ulan bende önüme gelenle yatmaz mıyım.

kim o?

çöp var mı?

DING DONG

kusura bakma elmas teyze arkadaşlarla tepişiyoruz çöpler lazım.

önemli değil 4 numarayı çöplerinide istermisiniz.?

domuz herif, kazağımın içine sıkışmamı fırsat bilip benden faydalandın. şu kazaktan kurtulunca polise gideceğim.

selmaa! neden o herife veriyorsun. burada ben varım.

hadi oradan kızım biliriz bu kazak numaralarını.

seni seviyorum selma. bak kalbime adın yazılı. bana veer.!

bu katta da çok olay var. en iyisi üçüncü kata bakayım.

boşver çöpleri elmas hanım. ben şimdi nişanlımı vuracağım. bakire değilmiş.

iyi halt ediyorsun.

sen en iyisi on numaradaki orospunun çöplerini topla.o fahişeyi de attıramadık gitti.

DAN

neden bilmem ama ona "fahişe" demeye dilim varmıyor. o yanlızca para için vücudunu satıyor.

ama ya diğerleri ruhlarını satmış fahişeler sürüsü.

10

oysa onun bir amacı var: kızı

yine hiç çöpünüz yok ayla hanım.

evime giderken gördüğüm ışığı sönmüş o kara gözlerin kişiliğinde tüm fahişelerin adına övgü ile ..

AHMET DOĞAN KAYGISIZ

10

Başlıyoooooor

BİZİM HAYATIMIZ TİYATRO

Ahlaka dair ne biliyorsam futbola borçluyum
Albert Camus

Arifiya Tren İstasyonu'nda 1937 temmuz'unun sıcak bir gecesinde fukanraz bsuratlı bir evde doğduğunda ebesi kıçına vurarak Varol için şunları söylediğinde belki de yaşamının rotasına içkin ipucunu yakalamıştı;"Bu velet büyüdüğünde bizi çok uğraştıracak"...

İlk zamanlarda Rum kızı Anna ile başlayan maceralar Fatma Girik'e kadar uzanmıştı biliyor musunuz? Arifiye Tren İstasyonu'nda kalkan tren O'nu Madrid Panter'liğine kadar taşımıştı. Tren dediğimse hayatın kendisi. Vagon gibi bi şey, birinci mevkii var, ikinici var üçüncü var. Kaçak yolcu statüsünde yolculuk yapmak var. Trenden muradımız Varol'un babasının tren istasyonunda görevli oluşu.

Varol'un elleri

Varol trenci mi oluyor? Hayır. Bilakis çok "janti bir çocuk" oluyor. Kendisi smöylüyor bunu. İki elini açarak adalelerini arasına alıp ;"nah böyle adalelerim vardı namussuzum!" Klark adam. Yürüyüşü, ellerini kullanışı bir başka. Evet elleri gözüme takılıyor. Takılmayacak gibi değil. Hepsi kırık, eğri büğrü, çengel gibi. İnsanın gözüne takılmayacak cinsten değil ki. Elleri anlatıyor o'nu en çok. Papatyalar, nişan yüzükleri ve aynı hararetle Rum Kızı Ana'nın göğüslerini tuttuğu bir eli, çektiği bütün acıların izdüşümü gibi diğer eli. Parmakları yaşadıklarının anlatımı için sayı boncukları gibi. Birini tutup anlatıyor diğer parmaklarıyla ;"bu 1966. Metin Oktay bi çaktı. Bu kırıldı. Şu parmak... Filanca idmanda üzerinde gezdiler." Yağmurlardaaaa, çamurlardaaaa. Varol hiç yılmadan çalıştı çabaladı.

Şarlo gibi

1937 temmuz'unda ebesinin saç baş yolduğu o çivit mavisi geceden yıllar sonra milli takım kaleciliğine kadar yükselmiş, heyhat Çekoslovakya'dan beş tane de gol yemişti. Yine beş parasız yolda gezerken arkadaşının "hadi Varol turneye çıkıyoruz"sözü ve 40 bin lira avansla Çadır Tiyatrosu'nun turnesine katıldı. Ama bir çadır tiyatrosunun turnesine katıldığını bilmeden. Önemli değil ki. Gitmek o'nun için önemli olan. Yani gitmek fiilinin üstesinden gelmek. Yelken açmak, yeni aşklar yaşamak demekti gitmek. Turne Çadır'ında ortaoyunlar var, şarkı türkü var. Bir de Dansöz Babuş var. E alımlı mı alımlı. Kıvrak! bir kadın. Varol'un aklını başından alır. Kazandıkları parayla kaçarlar Çadır Turnesi'nin yarı yolunda. Binerek içlerindeki atlıkarıncaya aylarca dolaşırlar. Ne zaman ki paralar suyunu çeker, ikisi doe ayrılırlar ve herkes kendi yoluna gider.

Aşklar...aşklar

Varo'un dillere destan aşkı(ilkokuldaki bayan öğretmenleri, Rum kızları ve Babuş'un dışında) Fatma Girik'le yaşadığı aşktır. Varol evli, Fatma Girik ise henüz Fato değil. Söz o'nda değil yani. Varol'da. Topta sözde Varol'da. Bizim oğlan çakı gibi. Beşiktaş'ın kalecisi. Üstüne üstlük kedi gibi. Fatma Girik ise masmavi gözlerinden mücevher pırıltısıylya bakıyor dünyaya. Varol boşanmak Fatma Girik'le evlenmek istediğini söylüyor ama hayat yollarını bir bir biçimde ayırıyor. Varol sevgiyle, saygıyla anıyor o günleri;"Fatma Hanım çok başka bir insan. Allah Ona dert vermezin." Son istek ilk aş gibi. Sevgili ve saygılı.

Dünya dönüyor

Galileo engizisyon karşısında yargıçları ikna edemeyeceğini anladığında dünyanın döndüğü tezini geri çektiğini belirtmiş ve idamdan kurtulmuştu. Sonradan araştırmalarına devam ettiğini hepimiz biliyoruz. Ancak Neden böyle yaptığını söyleyenlere şöyle cevapb verir Galileo Galilei;

"Napayım. Eti ve şarabı çok seviyorum." Varol'da bunu çağrıştırıyor. Kadınları ve gece hayatını çok seviyor. Her seferinde kendini bir pavyonda ya da kadının kucağında yakalayan idarecilere tövbeler ediyor ama yine de bunlardan vazgeçemiyor; "Hele bir kadın vardı" diyor Varol; ""ondan üç şeyi çok iyi öğrendim;kadın, para ve içki."

Artist futbolcu

Nereye istedilerse gitti Varol. Hatır gönül hesaaabına yapmadığını bırakmadı. Alemde takılmadığı kadın da kalmadı. Cebinde iki nişan yüzüğü taşıdı hep. Neredeyse gittiği her gece kulübünde tanıştığı her güzele yüzük taktı. Sonra kadınları o'nu bırakmadan o kadınlarını kesinlikle terketmedi. Ööööle yaptı işte. Yeşilçam'a da yolu düştü Varol'un. Aklımda kalan filmlerini sıralamaya

çalışayım;""Kavgasız Yaşayamam", "Aklın Durur", "Şekerle misin Vay", "Tavan Arası", "Trafik Nelda", Şiribim Şiribom"...

İşte böylle. Şarlo gibi umarsız, Galileo kadar işini gizliden yapan ama iyi yapan, kimi kez bir cigara abici ama kimi kez elinde neyi var neyi yoksa garibanlarla paylaşan bir 'baba'... Arifiye Tren İstasyonu, Beşiktaş, Altay,Galatasaray, Gençlerbirliği... Ekmek bulunamayan günler de yaşandı, Madrid Panterliği'de. Tren yolda...Hayat sürüyor.

YEŞŞEEE DOĞAN GÜN!

Eski sanatçılar ve futbolcular... Hangimizin defter kapaklarına fotoğrafları girmedi ki. Hepimiz henüz saçlarımız daha tazecikken birer Kuzey Vargın sevdalısı değil miydik? Her sarı Göksel Arsoy, her güzel gözlü esmer Türkan Şoray her ince bıyık Ayhan Işık'tı bizim için, Turist Ömer selamıyla karşılardık sabahlarımızı, Öztürk Serengil nidasıylya" Yeşşe doğan gün".

Hayatımızdaki yerleri Köprüaltı, Mısır Çarşısı'nın baharat kokan küçük dükkanları, Sarayburnu Aile Çay Bahçesi'nin püfür püfür haftasonları, Ada gezileri, Karaköy-Bebek tramvayı gibiydi.... Hem hoşsohbet hem de bir o kadar saygılıydılar, yanlarından gelip geçen hayata... Ve yazlık sinemalrsoy'lu kapalı giarda, Belgin Doruk'lu, Göksel Aşe oynayan filmler, 44 marka Chevrolet gibiydiler. Aksasalar bile durmadılar (Şimdi yıkılmadım ayaktayım moda.) Gazoz kapakların içinde ve fakir odalarımız duvarlarında idiler. Bir kampanya çadırının gölgesinde maailece seyredilen tiyatrolu, ortaoyunlu ve dansözlü lunapark eğlencesi gibiydiler.Futbolcular mahallemizin en janti en efendi insanlarıydılar. Geçtikleri yerde saygı bırakırlardı kahve önü sohbetlerine... Biz O'nlarda varrdık. O'nlar bizde yaşardı... Metin Oktay gibi atardık kafaları ağzı düdüklü meşin yuvarlağa, Turgay Şeren gibi kurtarırdık gol olacak topları. Her birimizin lakabı O'nlardan kapmaydı.; "Lefter Aydın", "Yasin Adnan" falan... Yankısı kaldı tribünlerdeki Şenol Birollu, Panter Turgaylı, Ya ya ya şa şa şa'lı, hakeme gözlük tezahüratlarının., o zamanlar "milyarlık eşşekler" yoktu, "bu taraftar sizinle gurur duyuyor" yoktu (Oysa ki gurur o zamanlar vardı.) Hep düşsel bir tülün gerisinde yaşlanmadan kalacak olan sevgiliydiler, şimdi ise dilimizde bal acısı gibiler.

şişeden hikayeler

ERKAN ERTÜRK

12

yeşilçam sokağı

mesut kara

1960'lı yılların "altın çocuğu" üniversite yıllarında havaalanında çalışırken halk film'in sahibi fuat rutka'ın dikkatini çeker, aynı günlerde kendisini bakırköy'den tanıyan sırrı gültekin'in de dikkatinide çekmiştir, fuat rutkay sırrı bey'e"havaalanında bir genç var, harika bir çocuk" der, sırrı bey'de rutkay'a bakırköyde bir genç var, o da harika der, ikisininde sözünü ettiği"harika çocuk" göksel arsoy'dur, yeşilçam'a gelir ilk filmi "kara günlerimdir, sonra "yaprak dökümü", " kelepçe" , "ham meyva" ve taş bebekte oynadım. bu filmler büyük ilgi gördü. pesen film'e rejisörlüğünü nevzat pesenin yaptığı "samanyolu"nu çektik, işte benim patlayışım "samanyoluyla oldu star oldum.

aslında sinemacı olmak istemiyordur sevda ferdağ. ablası ferda ferdağ sürekli ne yapmak istediğini sorar, ferdanın sinemacı, tiyatrocu arkadaşları" sevda büyüyünce sinemacı olacak, tiyatrocu olacak" derler, sevdada sürekli "hayır" diye yanıtlar onları. fakat 1958 de ilk filmini çeker, aynı kıza aşık olan iki fakir gencin öyküsünün anlatıldığı"o günden sonra" filmiyle oyunculuğa başlayan sevda henüz 16 yaşındadır, sonra 5 yıl kadar ara verir," 58'de sinemaya geldiğim zaman ilişkileri, sinemanın fukaralığını hiç sevmedim. sinema parasızlık demekti. yanlızlık demekti. sonra ferdanın bir almanya serüveni oldu, beni de aldırmıştı yanına. hep sinemacı veya tiyatrocu olmamı istiyordu. ben de bu işi yapacaksam gider kendi ülkemde yaparım."dedim. türkiyeye döndüm ve atıf yılmazın çektiği" azrailin habercisi"nde oynadım.sonra devam etti.

Nilüfer Aydan'ın ilk filmi zeki mürenle oynadığı "altın kafes". Kemal Film'in 1957 yılında çektiği "Altın Kafes" filminde oynamadan önce, dans ediyordur Nilüfer Aydan. Çok küçük yaşta Sinop Gemisi'nde telsizci olan babasını kaybeder, Annesi çalışmaya başlar, ablası da Kervansaray'da dans ediyordur, "Ablamdan dolayı Yılmaz Duru'yla tanışmıştım. Ondan dans dersleri aldım ve beraber dansetmeye başladık, Taksim Belediye'de, şimdi Ceylan Intercontinental oldu, dansediyordum. Kemal Film'den teklif geldi." 1941 doğumlu olan Nilüfer Aydan henüz 15'indedir, Herşey "pespembedir". Teklifi kabul eder, "Birden bire beni başrole oturttular, Ben çok çaba harcamadım, yaşım küçüktü, çocuktum o zaman. Herşey kendiliğinden oturunca pek kıymetini bilmiyoruz galiba". Sonra Yılmaz Duru'yla evlenirler ve dansetmek üzere Amerika'ya giderler, "Evlenmiştik, Oğlumuz Turhan doğmuştu, Amerika'ya giderken burada, anneme bıraktım. Döndükten sonra Halit Refiğ'in ilk filmi "Yasak Aşk"la sinemaya döndüm. "Sevistiğimiz günler", şehirdeki yabancı, "şafak bekçileri", "Haremde Dörü Kadın" gibi filmler takip etti.

Kemal Film'e senaryolar yazan Tarık Dursun K. tiyatronun fuayesinde İzzet Günay'ın fotoğrafını görür ve BaıytekinW'e benzetir, Osman Seden'e bahseder, Aradan zaman geçer, "Kırık Plak" filminde akça pakça bir şöför aranıyordur Zeki Müren'e. Küçürk bir roldür, Osmans Seden çağırtır İzzet Günay'; "Tamam dediler, Yövmiyeli bir rol. Günde 150 lira alacağım. Tiyatroda 300 lira maaş alıyordum. Dokuz gün çalıştım filmde. Kendimi görebilmek için filme iki kez gittim. Bir çırpıda geçiyordu, çok azdı rolüm. Ayfer Feray ve Belgin Doruk'ta vardı. Sinemayla ilk tanışmam bu."

Tanju Gürsu 27 Ekim 1938'de Trabzon'da doğmuş.;"Memur bir babamın çocuğuyum., annem ev kadını. Benden büyük iki ablam var, Ben ortadayım sonra iki kız kardeşimm var ve sonra Temel Gürsu geliyor.en küçük kardeş olarak, İlkokulu Çorum, Samsun, Giresun gibi şehirlerde okudum. Liseyi Trabzon'da okudum, 56 mezunuyum. Hukuk fakültesi'nde okudum. Okurken 59 yılında'süvari teğmen olarak yedeksubaylığımı yaptım ve tekrar fakülteye döndüm. İkinci sınıftayken sinemaya girdim. Acar Film'in sahibi Murat Köseoğlu akrabamdı. Annemle amca çocuklarıydı. Onun teşvikiyle sinemaya girdim." Bütün kaynaklarda Tanju Gürsu'nun artist mecmuasının yarışmasının kazanarak sinremac girdiği yazıyordu.;"Artist mecmuası'nda yarışmalar yapılıyordu. Takviye olsun diye ben de orada seçilmişim gibi lanse edildim. Halbuki benim oraya resim falan gönderip te ben artist olacağım gibi müracaatim olmadı, yarışmaya da girmedim. Ben filme başladıktan hatta filmi bitirdikten sonra beni kendi kendilerine birinci ilan ettiler," İlk filmi "Fosforlu Oyuna Gelmez"dir.

jokerin rüyası

AMPULÜN AZAD ETTİĞİ KABLO DANS EDİYOR
ELEKTRİĞİ KAPAMAK İÇİN DÜĞMEYE UZANIYORUM
-DUR
KABLO DURMAMI SÖYLÜYOR
-HEPSİ BU KADAR MI? BİR DAHA DENEMEYECEK MİSİN?
SENİN İÇİN AYDINLATACAK AMPULÜ BULMAK İÇİN
ACIDAN MI KORKUYOSUN
EBEDİ HUZURU BULMAK KOLAY MI?
ACABA AMPUL SENİN İÇİNDE Mİ?
YA DA AMPUL SEN MİSİN?
-YETER!
OYETER OROSPU ÇOCUĞU
HERŞEYİ BİLİYORUM
SEN DEĞİL MİSİN LAMBAYI PATLATAN
İÇİMİ PARÇALAYAN
İŞTE, DÜĞMEYE BASİYORUM
VE SENİ EBEDİ HUZURA KAVUŞTURUYORUM
ASLINDA BEN DEĞİL SEN EBEDİ HUZURU İSTİYORSUN
DÜĞMEYE BASIYORUM
SANKİ İÇİMDE BİR ŞEY KAPANIYOR
SANKİ İÇİMDE BİR ŞEY BİTİYOR
HAYDİ BİR ŞEYLER İÇELİM. HER ŞEY BURADA BİTTİ ZATEN.

1
NE ARIYOR BU UYKUSUZLUK DIYARLARINDA
BİR FOTOĞRAFA TOPLANMIŞ BAKIŞLAR(DA)
ISKTIKAMETLERİ NERESİ
İSYAN VAR BURALARDA
FAKAT SAVAŞ SONRASİ ÖLÇÜLERDE VAR
BELKİ BİR KAMYON TEKERİNİN KENDİNİ BİLMEZ KAPKARA DUMANLI, KENDİNİ BİLMEZ ALEVİ
BELKİ KATRAN DOLMUŞ CİĞERLERİN SOLUDUĞU NEFES
BELKİ KÜL OLMAK ÜZERE OLAN BİR AHŞAP EVİN GÖZYAŞLARI
BELKİ NE YAPACAĞINI BİLEMEYEN BİR MİDENİNGURULTUSU
BELKİ SÖNDÜRÜLMEK İÇİN ÇOK GEÇ KALINMIŞ BİR KITAP
BELKİ GÖRDÜKLERİNDEN BAŞKASINA INANMAKTAN BAŞKA ÇARESİ OLMAYAN GÖZLER
BİR CİNAYET MİDİR YA DA BİR INTIHAR MIDIR BU
HARİTANIN TEDAVÜLDEN KALKTIĞI BU DIYARLARDA DOLAŞMAKTAN AMAÇ DOĞRU SORUYU SORMAKTIR ASLINDA

2
AYAKLARIMI ŞEKER PARÇALAR VE EKMEK KIRINTILARIYLA SÜSLEYİP
KARINCA YUVASININ ÖNÜNDE BIRAKIYORUM
BELKİ BENİ MEZARIMDAN KURTARİP YERALTININ DEIRINLIKLERINI GÖSTERIRLER
ORADA PARLAK IŞIKLARIN BULUNMADIĞINI SÖYLEDİ
ORADA BOYALI GÜLÜŞLERIN GÖRÜLMEDİNİ SÖYLEDİ
ORADA UMUT YA DA UMUTSUZLUĞUN HISSEDILMEYE GEREK DUYULMADIĞINI SÖYLEDİ
ORADA HIÇ BİR ŞEYİN SON KULLANMA TARIHININ OLMADIĞINI SÖYLEDİ BANA İSTANBUL
3

UYANDI TER KOKAN BİR UYKUDAN
ŞEHRİN UÇURUMUNDAN UYANDI
BULUTLARIN KAVUŞMASINI IZLEDİ
BULUTLAR SEVINÇTEN AĞLADILAR
O DA BULUTLARIN BIRBIRINE KAVUŞMASINDAN SEVINECEK BİR ŞEYİ OLMADIĞINA AĞLADI
SONRA HER AKŞAMIN SONUNDA GECENİN BAŞLAYACAĞI GELDİ AKLINA
GECELERİ SADECE YALNIZLIĞINA TUTSAKTI
VE GÜNDÜZLERİ NE KADAR ÇOK ŞEY YAŞAYIP VEYA HAYAL EDIP YORULURSA UYURKEN DE BUNA DOĞRU ORANTILI OLARAK O KADAR ÇOK RÜYA GÖREBILIRDI
RÜYALAR DAHA GERÇEKTI SANKI
RÜYA DIŞINDAKI ŞEYLER

4

GÖZLERİNİ DIK IĞNE IPLIKLE
AĞZINI DEĞİL
ACILARINI BAYKIRARAK DAHA ÇOK ACIYORSUN
ACI, NEFRETLE BULANIYOR, CINAYET OLUYORSUN
CİNAYET YALANLA SAVRULUYOR VE INTIHARA FIRAR EDIYORSUN
GÖRMÜYORSUN, YAŞIYOR ZANNEDIYORSUN

zafer şener

AĞLAK METALCİ

MUHABBET BİTİREN

TEZ MUHABBET DOLU SAATLER İÇİN MASUM BİR GİRİŞİM..

ANTİ TEZ / MUHABBET BİTİREN HAREKATI. KESİN VE NET

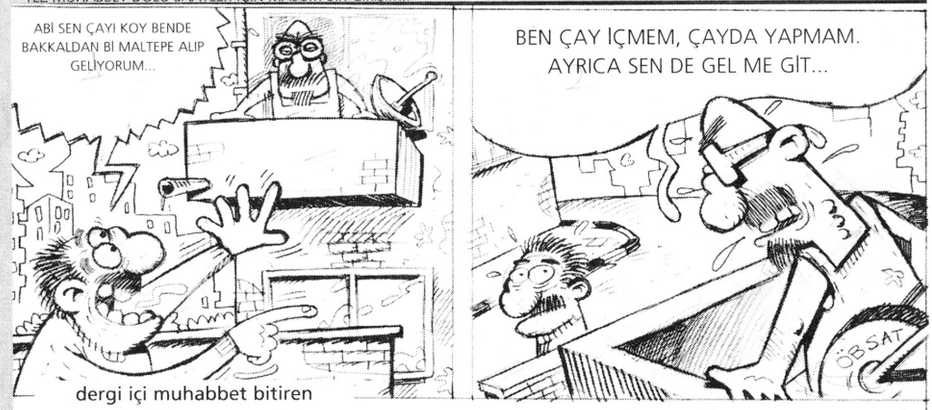

dergi içi muhabbet bitiren

48 sayfa çizgi roman dergisi
çok yakında

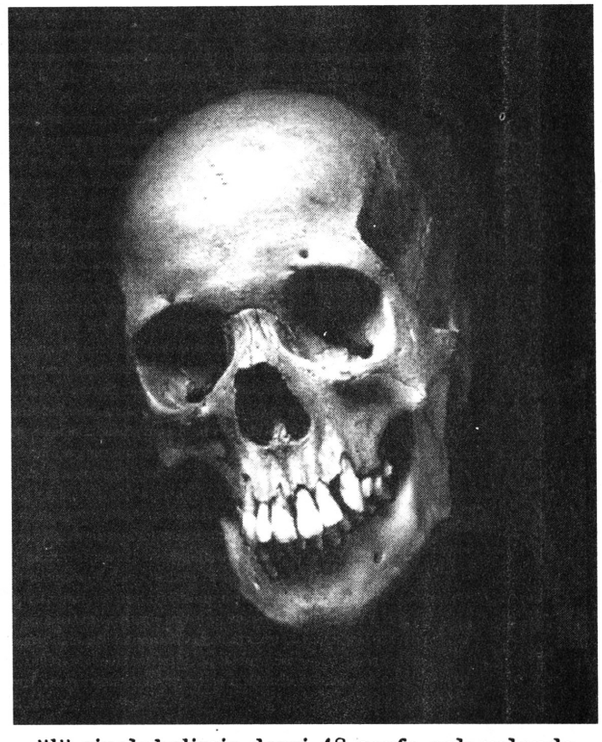

ölü sinek belirsiz dergi 48 sayfa çok yakında

YAVŞAK KURBAĞA

siz kimsiniz ulan.? — ulanlı mulanlı konuşma,kırmayayım bi tarafını

par-don o zaman — hah.. şöylee..biz herman beyle görüşecektik.

her-man mı.?herman hess mi.? — yok ebenin damı !.. herman koroğlu oğlum.!

yok canım herman bey..hem o elinizdeki kale direğide ne.? — sanane lan lavuk !..

merak ettim be abi?,, — bak canım şöyle izah edim.biz harbi beşiktaşlı taraftarlarız.herman bey'e inönü'nün direklerini getirdik.

inönü'nün direkleri.? — evet bunu kendisine ver o anlar...

Nemli yağmur altı hikayeleri
bürküsel

BİŞİ SORACAM SANA? — BUYUR ABİ.

AMA DELİKANLI GİBİ CEVAP VERECEN — TABİ ABİ.

SEN TOP MUSUN.? — ABİ NE DİYOSUN YA

VAR SENDE BİR NUMARA. — HADAA..ŞAKA MI BU?

GEÇEN SANA DEĞDİRDİM RUHUN DUYMADI. — NE?.. NEREDE?..

OTOBÜSTE. — OLA-MAZ ...

ALIŞMIŞSIN DEYDİRMELERE..FARKINA BİLE VARMIYORSUN. — NASI OLUR?.

HEM SENİN KONUŞMA BALONLARIN NİYE YUVARLAK..?. — ABİ GRAFİK BİR OLAY YANI..

GRAFİK MRAFİK ANLAMAM NİYE BENİM Kİ DEĞİLDE SENİN Kİ.?. — BEN NE BİLEYİM YAA.

TOPSUN OĞLUM SEN.. BAŞKALARINA VERİYORSUN, ŞURDA GÜZEL BİR ABİM VAR ONUNDA CANI ÇEKMİŞTİR DEMİYORSUN.. — AA..ABİ..! ÜHÜ...

ULAN ŞAKA BE.. ŞAKA AĞLAMA.. — ŞAKA DİMİ ABİ SAĞOL ABİ..

YENİ ÇIKACAK OLAN YAYINLARIMIZ:

ÇARDAK KURBAĞA
aylık life-style dergisi

KARDAK KURBAĞA
savaş teknolojisi ve stratejisileri dergisi

BARDAK KURBAĞA
camcılık ve camcılık sorunları sektörel dergisi

YAVŞAK KURBAĞA SAYFASINDA YARATILAN BU İKİ LAVUĞA İSİM ARIYORUZ. ÖNERİLERİNİZİ GÖNDERİN. EN KIYAK İSMİ BULANA A CAİP KIYAK ÖDÜLLER VERECEĞİZ (HARBİDEN)

CİN ALİ İLEN GABRİEL

taylan çalışır

15

YOKEDİCİ

T. YÜKSEL

hayvanat bahçesi yayıncılık/ turgut yüksel/imtiyaz sahibi ve yazı işleri müdürü: levent tokses/ baskı basmat/ dağıtım bir-yay/adres imam adnan sokak no:17/50 beyoğlu/istanbul